

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

§. 1. De fructibus Beneficiorum excommunicati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

- 86 cum pœnæ non sunt extendendæ ultra casus expressos, ut alias dicitur *undecima part. cap. vii. 7. dub. numero 206.* Et consequenter tenendum est contra ipsum Abb in d. ca. postulasti, & citatos, Episcopum, qui scienter contulit beneficium excommunicato, posse cum eo dispensare, ex quo non est priuatus potestate illud iterum conferendi, ut tenet Suarez *dist. nu. 36.*
- 87 Et facit consilium t Naua, 97. de simonia ad 8. quæst. ubi concludit, quod Episcopus autoritate Concilij *Trid. sess. 24. c. 6.* potest dispensare in irregularitate descendente ex delicto occulto, & ipso sciente facto, imo etiam si de consensu, & mandato eius esset perpetratum, sequuntur Cerola 2. p. verb. Episcopi, Man. Rodriguez in *sum. 2. to. c. 18. n. 1.* & Vega 2. part. c. 101. casu 34.
- 88 Tertio, non potest Episcopus t dispensare, ubi quis scienter intrusus est in beneficio, sibi excommunicato collato, propter inhabilitatem ex intrusione contractam iuxta dicta *sup. 11. par. c. vi. dub. 8. à n. 224.* Licet contra videatur tenere Enriquez in *sum. lib. 7. c. 36. §. 2. in tex. & glo. litera N.* & Auila d. c. 6. disp. 5. dub. 3. & 4.
- 89 Quarto & ultimo limitatur t prædicta doctrina, ut non procedat in possessione beneficii capta ab excommunicato, quæ valida est, non obstante excommunicatione: nam non est ius eam annullans, &c. Et illa est quid facti potius quam iuris, Selua de benef. 3. par. quæst. 4. vers. 10. numero 15. decis. Gambari supra relata, numero 58. 1. p. verb. excommunicato, causa formalis, 8. dubio, Henriquez d. lib. 13. c. 13. §. 3. & Sairus d. libro secundo cap. 5. numero 11. & Azor 2. par. lib. 6. cap. 7. quæst. 10.

CAP. XIII.

De fructibus beneficiorum excommunicati.

S V M M A R I A.

Excommunicatus non amittit titulum beneficiorum a se excommunicationem habitorum, etiam inordinate: priuatur tamen ipso iure fructibus ipsorum, eosque non facit suos, nec lucratur, quamdiu est in excommunicatione maiori, etiam occultæ, licet id in sententia non exprimat. n. 90. Quamuis glo. teneat eis non priuari, nisi in sententia exprimat, &c. num. 91. Quod quamuis verum sit in suspensio ab officio, secus tamen de excommunicato, numero 92.

Excommunicatus priuatur fructibus, etiamsi non maneat in contumacia, seu non dormiat in sententia, nec sit in mora petende absolutionis, num. 93. Quamuis contra teneant aliqui, n. 94. Imo, & si iudex iniuste absolutionem differat, non erunt ei fructus reddendi, nec eos lucratur contra Suarez, licet contra iudicem habeat ius ad illos, &c. numero 95. & seq. Et quamuis Vgolinus dicat, quod fructus habebit, ubi impeditur quo minus absolutionem consequatur, &c. nu. 97.

Quamuis deposito, & suspensio à beneficio ob pœnam propter crimen, & non in contumaciam sint alimenta exhibenda, ex redditibus sui beneficii, si non habet alia unde viuat, secus tamen in excommunicato, etiamsi e-

geat, nu. 98. Quamuis contrarium teneant Syluest. & alij, n. 99.

Improbatur, quod ait Henriquez, quod beneficiatus, qui manet contumax in maiori excommunicatione, non facit fructus suos, sed si horas recitauit, & fecit officij parochi, aut canonici, retinere potest fructus suo seruitio respondentes. Nam seruitium illius, qui alias non habet ius ad fructus beneficii, quia est illis priuatus, non est sufficiens titulus ad id, quicquid idem dicat, nu. 100. Et similiter in eo, qui non habet legitimum titulum beneficii, seruitium non est sufficiens titulus, ut possit partem fructuum pro seruitio retinere, maxime si erat intrusus mala fide, num. 101. & seq. Vbi ponitur decisio Rotæ, solus posset percipere distributiones quotidianas, & alia emolumenta similia, quæ dantur pro labore, & ministerio personali, inserta tamen, n. 103.

Quod dicitur de sustentatione excommunicati, solum potest procedere pro tempore, quo excommunicatus non posset habere absolutionem, & recessit à contumacia, nu. 104. vel quando esset in extrema necessitate, n. 105.

Excommunicatus amittit fructus recuperare, aut retinere non potest post absolutionem, numero 106. Et improbat consilium Nauarri dicentis, excommunicatum satis iuste posse retinere fructus alios à distributionibus quotidianis receptos tempore excommunicationis, postquam fuerit absolutus ab ea. Et respondetur eius fundamento, numero 107. & sequente.

Excommunicatus amittit fructus, etiam ubi ante excommunicationem fructus percipiendi ipsius creditori assignati essent contra Vgolinum, cuius ratione respondetur, & c. peruenit, de fideiuss. & longe diuersum est in pensione, & subsidio, à n. 109. Vique ad n. 113. ponitur dec. Rotæ.

Pensionarius excommunicatus non lucratur redditus pensionis pro tempore excommunicationis, numero 114.

Cum excommunicatus sit priuatus fructibus beneficii, est etiam priuatus administratione bonorum eius, nu. 115.

Excommunicatus non amittit fructus, quando excommunicatio est nulla, num. 116. Onus tamen docendi de nullitate incumbit excommunicato, & non capitulo, quod ei denegauit distributionem, &c. ex Rotæ, n. 117.

Non amittit etiam fructus excommunicatus iniuste, nec etiam quotidianas distributiones, nu. 118. Nec placeat quod aiunt Vgolinus, & alij, quod quando distributiones aliis acquisitæ, seu adjudicatæ, ut quia illis accrescunt, non sunt ab illis petendæ, sed ab eo, qui author fuit, seu causa iniuste excommunicationis, à nu. 119. 120. Quamuis appellatio ab excommunicatione, tanquam iniusta, non suspendat executionem priuationis, nec sit attentata, n. 121. Distributiones vero, seu fructus remanentes in mensa capitulari, ab ipso Capitulo reddendi sunt excommunicato, cum constiterit excommunicationem fuisse iniustam, aut nullam, &c. nu. 122.

Non placet etiam quod aliqui dicunt, quod excommunicatus iniuste, qui fuisset in mora petendæ absolutionis, seu qui se absoluendum non curaret, fructus eo tempore perceptos non recuperabit, à nu. 123. Quod procedet in distributionibus, & fructibus, qui residendo, & diuini interessendo lucrificant, &c. num. 124. & seq.

Canonicus seu beneficiatus excommunicatus pro causa sua

que Ecclesie non amittit fructus maxime stante statuto de hoc, & idem in canonico vicario Episcopi, seu capituli, vel à Legato Apostolico ratione officij excommunicatio, secundum Ioan. Gutierrez, de quo tamen valde dubitat author, n. 126. & 127.

Excommunicatus non amittit fructus, ubi consuevit esse, ut eos non amittat, nu. 128. Que videtur esse in Hispania, nu. 129. Et solum in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis, seu quasi, est in usu non computare canonicos, & beneficiarios excommunicatos, & c. n. 130. Et stante illa consuetudine beneficiarius excommunicatus, non videtur teneri restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, sed illos lucrari, nec posse illis privari, n. 131.

Canonicus etiam excommunicatus, cuius excommunicatio, seu declaratoria, non fuit intimata punctatoribus, & sic non fuit positus extra calendarium, non videtur teneri restituere fructus, & distributiones illius temporis ex d. consuetudine, quamvis si interfuit divinis excommunicatus, poterit in penam privari fructibus, & distributionibus tunc lucrat, n. 132. & 133.

Fructus amissi per excommunicationem ad quem pertineant Doctores communiter dicunt, quod in utilitatem Ecclesie sunt convertendi, n. 134. Et sub Ecclesie utilitate comprehenditur subventus pauperum; licet non sit necessarium ut aliqua pars fructuum in usus pauperum expendatur contra Suarez à hum. 135. & duobus seqq.

Distributiones quas excommunicatus amittit, ad eos pertinent, ad quos alias pertinere solent, quotiescunque amittuntur à non residente, de quo alias nu. 138.

Reditus pensionis amissi ob excommunicationem pensionarij remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, numer. 139.

HActenus actum est de beneficiis, & excommunicatione, & in excommunicatione obtentis, de beneficiis autem ante excommunicationem habitis, dicendum est excommunicatum non amittere titulum illorum, & etiam si infordeat in excommunicatione per annum, & amplius Abb. in ca. 1. de iudic. à numero 24. & ibi Decius 2. sect. 4. à numero 83. & Ripa numero 78. Rom. sing. 303. Ang. in sum. verb. excommunicatio, numero decimo septimo quorum sententiam, uti veriore confirmavit Rota in vna Segoribicen. infordeat, 5. Jun. 1598. coram D. Seraphino contra Meno. de arbit. casu 416. à num. 52. & Salcedum in praxi c. 1. 6. numero 13. & 14. ut per Gonzalez ad reg. de mensibus, gl. 15. à num. 101. Privari tamen ipso iure fructibus ipsorum, eosque non facere suos, nec lucrari, quamdiu est in excommunicatione, scilicet maiori etiam occulta, licet id in sententia non exprimitur, capit. pastoralis, §. verum, de appellat. ubi Imola, & Abb. Franchus, & Decius, Marian. Soc. in Senior in c. sacris, à numero 109. de sentent. excommunicat. Ripa dicens communem in c. 1. numero 27. de iudicis, Borgasius de irregularitate. 6. par. tit. quod sint effectus excommunicationis, Maranta in speculo advocator. 6. par. tit. de appellatio, numero 179. Gigas de pension. quaestio. 64. Mandol. de signatur. a gratia, tit. de absolutione ab excommunicatione, in fin. Couart. l. br. 3. variarum, capit. decimo tertio numero octavo, Did. Perez in leg. 1. tit. 5. libr. 8. ordin. Iulius Clarus libr. quinto quaest. 37. numero septimo, Lancellorus de attentatis, 2. par. capit. 12. limitatione 22. D. Ioan. Ocon Senator Regius in repetit. capit. vnde, de cleric. non residen. in 6. ex numero 72. Flamin. Parif. de resignatione beneficij, li. 4. quaest. 3. nu. 52. & lib. 5. q. 6. nu. 76. Ioan. Gutierrez

canon. 9. lib. 1. c. 1. ex n. 90. usque in fin. Vgolin. de censur. tabula 2. c. 12. & Manu. Rodriguez in sum. 1. tom. c. 23. n. 4. Vega 1. par. sum. c. 36. casu 1. P. Ledesma in sum. 1. par. de excommunicat. cap. sexto. Toletus in sum. l. 1. c. 13. ultimo effectu in novissimis editionibus, Sairus de censuris lib. 2. c. 5. nu. 24. & 30. & Suarez 5. tom. disp. 13. sect. 2. & est l. p. 31. tit. 9. par. 1. ubi Gregor. Lopez, & est decis. Puteiz 80. lib. 1. & decij. Thams 20. in manuscrip. & decis. Farin. 121.

Quamvis tamen glo. in d. §. verum, verb. subtrahuntur, teneat excommunicatum non privari fructibus, nisi in sententia hoc exprimat, quod etiam tenet Pet. Navarra de restitutione lib. 2. ca. 2. numero 243. & seg. dicens, quod precise ratione censuræ non est privatus redditibus, quicumque beneficiatus excommunicatus, vel suspensus ab officio, siue curatus, siue canonicus, siue simplex habens beneficium, modo tamen officia exequatur, licet cum peccato, & Auila de censur. 2. par. cap. 6. disp. 6. dub. primo dicens, quod excommunicatus si præstat officium, lucratur fructus, nec eos tenetur restituere ante sententiam, & condemnationem iudicis, & c. & ait satis probabile Thom. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 51. numero duodecimo, & idem tenuit P. Gab. Vazquez dicens, quod in d. §. verum, non dicitur quod excommunicatus ipso facto sit privatus fructibus, nec alibi id in iure habetur, sed quod merito auferuntur.

Sed quamvis tamen id verum sit in suspenso ab officio, quia nullibi ipso facto privatur fructibus, tamen de excommunicato communis sententia bene probatur in d. §. verum, ut recte expendunt Vgolinus d. cap. 12. nu. 1. & Suarez d. sect. 2. n. 4. & 5. post Abb. ibi, n. 17. & Franchum n. 15.

Quæ conclusio tamen ampliatur primo, ut procedat, etiam si excommunicatus non maneat in contumacia, seu non dormiat in sententia, nec sit in mora petendæ absolutionis, ut tenent relati, maxime Ledesma, Toletus, & Suarez, quia id non fundatur in mora, & duratione contumaciæ, sed est effectus ipsius excommunicationis ob culpam, & contumaciam latæ.

Quamvis contra tamen teneant Sylvest. verb. clericus, 4. quaestio. vigesima quarta & verb. excommunicatio, 3. numero primo versicul. 9. Armilla verb. clericus, numero vigesimo octavo, Enriquez lib. 7. capit. 36. §. 1. & lib. 13. cap. 3. §. 3. ad fin. & cap. 13. §. 4. Cechus de casibus reservatis, casu 1. de excommunicatione, §. de malis excommunicationibus, vers. 7. Vega in sum. d. c. 36. casu 2. & in esp. de curas, cap. 12. nu. 83. Sairus d. c. 5. nu. 26. Lud. Lop. secundo tom. 2. part. capit. 18. qui ait, quod excommunicatus, & suspensus in contumaciam, per quos non stat quo minus absoluantur, non amittunt fructus.

Imo & si iudex tamen iniuste absolutionem differat, non erunt ei fructus reddendi, nec eos lucratur: sufficit enim à principio iuste excommunicatum fuisse, licet Suarez 5. num. 16. & 20. ad fin. dicat, quod si iudex iniuste absolutionem differat ex eo tempore, quod talis iniusta dilatio incipit, omnes fructus sui beneficij sunt tali excommunicato reddendi, quia iam illud nocumentum non ex eius culpa, sed ex alterius iniuriarum est.

Sed re vera iniusta tamen iudicis dilatio non tollit effectum excommunicationis iustæ, solum facit, ut contra eum habeat ius, & actionem ad fructus pro illo tempore amissos, & ad resarcitionem damni ex eius culpa subsecuti, & c. arg. cap. sacro, versio,

cumque, de sentent. excommunicat.

97 Et quamvis si Vgolinus *sup. n. 4. vers. 3.* dicat, quod fructus habeat, etiam si iure excommunicatus sit, ubi impeditur, quo minus absolutionem consequatur, huic enim subueniendum esse inquit Cardin. & Ioan. de Lignano, quos refert Decius in citato §. *verum, numero 7.* alias 18. Certe fallitur Vgolinus, nam illi solum loquuntur de sustentatione, de quo infra.

98 Secundo ampliatur, et ut quamvis deposito, & suspenso à beneficio ob poenam propter crimen, & non in contumaciam, sint alimentanda ex redditibus sui beneficii, si non habet alias, unde viuat, ne mendicare cogatur, secus tamen in excommunicato, etiam si egeat, cum possit à contumacia rescipiscens absolutionem consequi, & sic ab excommunicatione liberari, *gloss. final. in cap. studeat. 50. dist. 1. & glossa recepta, in dicto §. verum, verb. subtrahuntur, & ibi Abbas numero 16. Franchus 13. & 14. Deci. cap. 3. & alij, Borgas. Covarr. Didacus Perez, Iulius Clarus, Io. Gutierrez, à numero 96. Vgolinus numero primo, Manu. Rodriguez numero 5. Vega casu 1. Ledesma, Toletus, Suarez à numero 12. & alij supra & Nauarr. in man. cap. 25. ubi. 124. Ludouicus Lopez, 1. tom. instruct. cap. 247. & Surdus de alimentis, tit. 1. quest. 82. & tit. 7. quest. 36. & Doctores communiter. Quamvis tamen contrarium teneat Syluest. d. verb. clericus, 4. quest. 25. Sot. supra numero 82. & Enriquez dicto verb. libro 13. cap. 13. §. 4. dicens, excommunicatum fructus suae sustentationi necessarios retinere posse, etiam qui fuit*

100 in mora, quod non est verum. Nec illud quod ait, *dist. cap. 3. §. 3. ad fin.* quod beneficiatus qui manet contumax in maiori excommunicatione, non facit fructus suos, sed si horas recitauit, & fecit officium parochi, aut canonici, retinere potest fructus suo seruitio respondentes: nam seruitium illius, qui alias non habet ius ad fructus beneficii, quia est illis priuatus, non est sufficiens titulus, ut ratione eius possit partem fructuum recipere, quicquid etiam dicat idem Enriquez dicto libro decimotercio, cap. 32. §. tertio *litera X.* sed tunc alius sumptibus illorum fructuum beneficio inferuire, & eius munera obire debet, Vgolinus numero tertio, & Suarez numero vigesimoquarto supra.

101 Et similiter in eo, qui non habet legitimum titulum beneficii, seruitium non est sufficiens titulus, ut possit partem fructuum pro seruitio retinere, maxime si erat intrusus mala fide, quicquid dicat Nauarr. *conf. 2.* alias §. numero 5. de filiis presbyterorum. & cum eo ipse Enriquez d. cap. 3. §. 3. *litera C. & cap. 14. §. 3. ad fin.* Manu. Rodriguez 1. tomo, cap. 29. num. 5. ad fin. & Suarez *disp. 13. sect. 1. nu. 3.* & Auila *dist. 6.6. disp. 6. dub. 7. vers. ex dictis in hoc dubio*, cum istud seruitium sit exhibitum gratis, siue titulo beneficii, & ex alia parte non sit conductus ad illud, sed illud fecerit tanquam titularis, & ratione beneficii, quod non est suum.

102 Et ita videtur tenere Rota in vna Placentina parochialis de Malpartida 20. Octobr. 1595. coram D. Lita, quae sic ait: Domini censuerunt posse procedi ad declaratoriam contra Michaellem pro illo residuo ducatorum 400. occasione fructuum perceptorum à die mota litis citra, nec non & pro expensis, in quibus alias per tres conformes condemnatus fuit, nam stante eius proteruita in soluendo, quod debet, & quod litere executoriale eidem intimatae fuerunt, quodque iam diu lapsus est terminus, eidem postmodum ex benignitate Rota pro dicta solutione faciendae concessus, & nunquam paruit,

aliaque omnia de iure seruanda ad effectum predictam seruata fuisse ex actis constet. Nec obstat dixerunt Domini, quod dicti ducati 400. ab Archidiacono de Medellin fuerunt, de reatibus ex fructibus contra dictum Michaellem liquidatis pro seruitio, quod praestitit in dicta Ecclesia, quia ultra quod Archidiaconus praedictus ex meritis Rota executor, non habuerit circa hoc iurisdictionem aliquam, Immo in cap. de cetero, num. 1. ibi, mora est, de re iudicata, cum aliis per Specul. de executione sententiae. §. 2. numero 6. vers. sed vtrum sententia, ista detractio est iniusta, cum inultus beneficii possessor teneatur restituere à die mota litis, non tantum omnes fructus, sed etiam distributiones quotidianas perceptas, quae non dantur, nisi interessentibus pro seruitio, ut fuit dictum in causa Saens, beneficii de Anso. 16. Ianuarij 1577. coram illustrissimo Lancello, quod fortius procedere debet hoc in casu, ex quo Dom. Michael erat intrusus, authentic. multo magis, C. de sacrosanct. Eccles. Neque etiam obstat dixerunt Domini commissionem admissionis, ad cap. Odoardus, obtemperant pro parte Michaelis, per quam mandatur, quod reseruata in sine litis solutione ducatorum 400. & expensarum, procedatur in causa ad vltiora, quia fuit dictum, quod ex quo dicta commissio continet clausulam confitio de paupertate, ei non potest suffragari, nisi prius dicta conditio purificata, & sic probata ipsa paupertate, quam non probata fuit resolutum sub die 26. Mar. 1593.

Solum posset is qui non habet legitimum titulum percipere distributiones quotidianas, & alias emolumenta familiae, quae dantur pro labore, & ministerio personali, ex quo sunt merces laboris, incerta tamen, nam distributiones certas, & assignatas perceptas teneretur etiam restituere, iux. d. *decisione n Placentinam, & d. preced. par. 3. à nu. 116.* quae sunt videnda.

Illud autem de sustentatione & excommunicati 104 solum potest procedere pro tempore, quo excommunicatus non potest habere absolutionem, & recessit à contumacia, Decius numero 18. & Nauarr. *sep. idem Nauarr. conf. 37. de sententia excomm. numero 10. & 11.* Ioannes Gutierrez numero 101. Surdus dicto tit. quest. 82. numero 10. & d. tit. 7. quest. 36. numero 7. & tit. 8. priuileg. 83. numero 16. Manuel Rodriguez d. numero 5. Vega d. casu 1. & Suarez numero 16. & alij. Vel quando esset in extrema necessitate, *gloss. dicto verb. subtrahuntur, in fin.* quam omnes sequuntur recte Decio ibi, numero 19. Abb. d. numero 16. Franchus numero 13. & 14. Ioannes Gutierrez numero 102. & 134. Vgolinus supra numero 41. vers. 4. Surdus d. q. 82. à num. 9. & d. q. 36. num. 6. & 7. & d. priuileg. 83. numero 14. Manuel Rodriguez & Vega ibi, & Toletus supra.

Tertio ampliatur & ut excommunicatus amissos 106 fructus recuperare, aut retinere non possit post absolutionem, ut per allegatos, maxime Abb. n. 22. Franchum 21. & Baldum 20. in d. §. verum, & Vgolinum d. n. 1. vers. 7. & Toletum *sup. Sairum num. 24. & Suarez nu. 20.*

Vnde apparet esse falsum & consilium Nauarr. 54. de sententia excomm. numero 2. ubi ait excommunicatum satis iuste posse retinere fructus alios ex distributionibus quotidianis sui beneficii receptos tempore excommunicationis, postquam fuerit absoluitus ab ea, arg. eorum quae ipse tradit in cap. non liceat Papa, 12. quest. 2. §. 12. Quae tamen longe diuersa sunt, nam excommunicatus non priuatur fructibus ratione defectus tituli, sed ratione censurae, nec

ec absolutio dat nouum titulum, sed solum tollit impedimentum censuræ respectu fructuum futurorum, non vero respectu fructuum iam amissorum, & si post absolutionem restituendi essent fructus amissi, excommunicati diutius in contumacia permanent, &c.

109 Quarto ampliatur, vt procedat etiam vbi ante excommunicationem fructus percipiendi, creditori ipsius clerici assignati essent, secundum tradita à Doctor. in c. peruenit. de fideiusso. quicquid dicant Vgolinius sup. n. 4. vers. 7. & Sairus n. 25. ad fin. quia illa assignatio intelligitur si illos clericus lucratus fuerit, non alias.

110 Nec obstat ratio à Vgolini, quod alteri per alterum iniqua conditio fieri non debet, nam cum isti fructus non sint excommunicati, nulla sit iniuria creditori, & si ille incidit, aut perseuerat in excommunicatione in fraudem creditoris, male facit, non tamen propterea illos debet lucrari, & per consequens non potest illos habere creditor cum eos debeat habere ex persona clerici.

Nec obstat etiam tex. in d. c. peruenit. & quod dicit Ab. in c. Apostolica. nu. 7. de exceptio. nam ibi non agitur de suspensione à beneficio absolute lata, sed de suspensione lata post assignationem creditori factam, sine praiudicio ipsius, vt ibi ait Abbas. Et longe à diuersum est in pensione, & subsidio, de quibus supra l. p. c. 5. à n. 226. nam illa sunt onus ipsorum fructuum, & sic cum ipsis transeunt ad quemcumque vadant, vt ibi diximus.

113 Et ita plane tenet Rota in vna Mediolanen. fructuum 20. Iunij 1597. coram Domino Pamphilio, in qua fuit resolutum, Dandum esse declaratoriam contra S. si ante eius contumacia in non parendo literis executorialibus, Dd. in cap. primo, vbi Abbas numero 10. Ripa 29. de iudic. & non obstante praiudicio, quod ex ea inferretur anterioribus creditoribus in fructibus beneficii eis assignatis, cap. pastoralis, §. verum. de appellatio. Quia non est impediendus, cap. posterior creditor, quo minus contra personam debitoris, cuius respectu non consideratur prioritas hypotheca, vtatur hoc remedium in subsidium à iure inuenito contra inobedientes, vt à communionem fidelium exclusi, & fructibus beneficiorum priuati, & ad omnes actus legitimos inhabiles redditi tandem tadio affecti pareant mandatis superiorum, sicut vti potuisset remedium iuste carcerationis ex qua idem praiudicium anterioribus creditoribus oriretur, iuxta notata in cap. vnico, vbi Probus numero vigesimo secundo de cleric. non residen. in 6. Felin. cap. cum omnes, numero 22. de constitutio. & in cap. Apostolica, numero 2. de exceptio. cum aliis per Conarr. variar. libro 3. cap. 13. numero 8. versicul. 11. cum seqq. Nec obstat quod S. fuerit admissus ad beneficium, cap. Odoardus, quia ista admissio non afficit C. quem non constat fuisse citatum saltem legitime, & potius contrarium suadeur ex appellatione per ipsum interposita à die habite notitia, quæ non admittitur, nisi in ignorante, vel in scito contumace, Rota decisio. 1. & 16. de dolo, & contumac. in nouis, ultra quod sententia respectu C. esset manifeste iniusta, cum iam resolutum fuerit S. tanquam improbum, & dolum litigantem dicto beneficio, capit. Odoardus, iuuari non posse aduersus C.

114 Quinto ampliatur etiam in pensionario excommunicato, vt non lucraretur redditus pensionis pro tempore excommunicationis, Suarez sup. n. 21. & dictum est l. p. c. 5. à n. 131. vbi vide.

Sexto ampliatur, etiam vt cum excommunicatus

2. Tom.

sit priuatus fructibus beneficii, sit etiam priuatus administratione bonorum eius, Abb. numero 18. Franchus 17. & Decius 12. in d. §. verum, Nauarr. capite 27. numero 22. vers. 10. dicens, excommunicationem suspendere ab officio, & beneficio Vgolini. d. l. cap. 12. §. 1. plures allegans Sairus supra numero 31. & Suarez numero 6. facit capit. veritatis, in fin. de dolo & contumac.

Limitatur tamen prædicta conclusio, primo, etiam vt non procedat, quando excommunicatio est nulla, nam quod nullum est, nullum producit effectum, nec dicitur quis excommunicatus, nisi excommunicatio valeat, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudicata, & tenent Dd. citati limitatione sequenti, & Rota in vna Salamantina censurarum, 1. Iunij 1594. coram Domino meo Corduba. In qua etiam tenent 11. Decembris 1595. coram D. Seraphino fuit resolutum, Onus docendi de nullitate censurarum incumbere excommunicato, & non cap. quod ei denegauit distributiones ratione excommunicationis, & censurarum ad decisionem Veralli 16. lib. 1. c. c.

Secundo limitatur, vt non etiam procedat in excommunicato iniuste, gloss. in d. §. verum, verb. subtrahuntur, & ibi Bald. numero 20. Abbas, Franchus, Decius, & alij, Felin. in cap. Apostolica. de exceptio. num. 12. Borgasius, Couarr. Didacus Perez, Iulius Clarus, Lancellotus, D. Ioan. Ocon. sup. Vgolinius, dicto cap. 12. numero 4. Ioann. Gutierrez à num. 135. Follerius in pract. criminali can. 3. p. cap. 33. numero 11. Surdus dicto tit. 1. quæst. 82. à num. 14. Enriquez lib. 13. cap. 13. §. 4. & cap. 15. §. 2. Manuel Rodriguez sup. num. 6. Vega dicto casu 2. Toletus sup. Sairus num. 25. & 27. & Suarez d. sectio. 2. num. 20. & alij sup. relati. Qui dicunt, quod excommunicatus iniuste non solum fructus, sed etiam quotidianas distributiones, sicut alij legitime impediti habebit, & est decis. Thanis 26. & fuit resolutum in dicta Salamantina censurarum, 1. Iunij 1594.

Aiunt tamen etiam Vgolinius ibi, Sairus n. 27. & Suarez n. 23. quod quando distributiones aliis acquisitæ, seu adiudicatæ sunt, vt quia illis accrescunt, non sunt ab illis petendæ, sed ab eo qui author fuit, seu causa iniustæ excommunicationis. arg. d. c. sacro, vers. cunque, de senten. excommunicatio.

Quod mihi non placet, etiam nam excommunicatio iniusta non habet in rei veritate hunc effectum priuationis fructuum, cum res quæ culpa caret, in damnum vocari non debeat, cap. secundo, & ibi glossa prima de constituto. & ideo excommunicatus iniuste nunquam amittit fructus, aut distributiones etiam durante excommunic. quicquid dicat idem Suarez numero vigesimo, & consequenter illi reddendæ sunt distributiones ab iis, quibus adiudicatæ, & etiam traditæ fuerint. Quamuis etiam verum sit, quod appellatio ab excommunicatione, tanquam iniusta non suspendat executionem priuationis, nec sit attentata, quia excommunicatio trahit secum executionem, vt in d. §. verum, & ibi Imola, Franchus numero 21. & alij, Maranta, Lancellotus, & Ioan. Gutierrez numero 136. sup. & Duennas reg. 42. numero octauo. Distributiones etiam vero, seu fructus remanentes in mensa capitulari, ab ipso capite reddenda sunt excommunicato, cum constiterit, vt excommunicationem fuisse iniustam, aut nullam, etiam si fuissent iam aliis diuisi, & distributi, quia capit. semper est idem. l. proponatur. ff. de iudic. Ioan. Gutierrez dicto numero 236. in fin.

Sublimitatur etiam tamen hæc limitatio, vt non

procedat in iuste excommunicato, qui fuisset in mora petendæ absolutionis, seu qui se absolvendum non curaret, qui fructus eo tempore perceptos non recuperabit, eo quod sua culpa tunc in excommunicatione iacet, ita Borgasius *sup. nu. 17.* quem refert Ioâ. Gutierrez *nu. 135. in fin. Vgolin. d. num. 4. & Sairus d. nu. 25.*

124 Sed hæc sublimitatio tibi mihi non placet, nam si excommunicatio iniusta non habet effectum priuationis fructuum ex se, non habebit eum, etiam si excommunicatus fuerit in mora petendæ absolutionis.

125 Procedet tamen tibi sublimitatio in distributionibus, & fructibus, qui residendo, & diuinis interessendo lucrisunt, vt tenet Didacus Perez *supra*, quem refert Ioannes Gutierrez *num. 137. in fin. idem Manu. Rodriguez dict. numer. 6. & Vega dict. casu 2.* nam si per excommunicatum steterit quo minus absoluitur esset, & mora ei posset imputari in petenda absolutione, per eum staret quo minus resideret, & diuinis interesset, cum posset remouere impedimentum, & non remoueret, & per consequens non lucraretur illos fructus, & distributiones, tanquam legitime impeditus, quamuis si haberet dies absentiae, & recreationis, lucraretur tunc in illis dictos fructus.

126 Tertio limitatur tibi dicta conclusio, vt non procedat in canonico, seu beneficiato excommunicato pro causa suæ Ecclesiæ, maxime stante statuto de hoc, prout adest in hac Ecclesia, & Ciuitaten. ita Ioâ. Gutierrez *sup. d. nu. 124.* qui idem dicit in canonico, seu alio beneficiato existente in seruitio Episcopi, nempe eius Vicario, & a fortiori Vicario *cap. sede vacante*, vel Delegato Apostolico, qui ob eam causam ratione officij fuit excommunicatus. Sed ego tibi valde dubio de tota hac limitatione, videtur enim esse contra ius canonicum.

128 Quarto limitatur, tibi vt non procedat vbi consuetudo est, vt excommunicati fructus non amittant, ita Rebuff. *in repetit. dict. capit. postulasus de clerico excommunicato, not. ab 2. numero octuagesimo quarto.* qui consuetudine non obseruari inquit, vt clerici excommunicati beneficiorum fructibus priuentur, nisi quoad distributiones quotidianas, & refert, & sequitur Vgolinus *dict. capit. 12. ad fin. & eodem relato Suarez dict. section. 2. ad fin.* ait, cum hoc ius posituum sit, non esse dubium, quin potuerit per contrariam consuetudinem derogari, sibi tamen non constare talem consuetudinem vniuersalem esse, vbi tamen de illa constiterit, posse quem cum ea conformari.

29 Et quidem in Hispania tibi videtur esse huiusmodi consuetudo, & ita obseruari, videmus enim frequenter clericos habentes beneficia excommunicatos, tam à iure, quam ab homine & nunquam visum est, nec auditum, nec intellectum aliquem restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, nec ab eorum perceptione, & administratione se abstinere, nec ad id cogi per superiores. Et solum tibi in Ecclesiis cathedralibus, vel collegiatis, seu quasi est in vsu non computare, seu numerare canonicos, & beneficiatos excommunicatos, quoad distributiones, & fructus, quos habent in mensa, seu massa communi, sed illos ponere extra calendarium Hispanie en discento, quando excommunicatio, seu declaratoria est intimata punctatoribus Hispanie contadores, quod etiam videtur faciendum, quando esset excommunicatus no-

torius, seu manifestus. maxime si esset notorius clerici percussor.

Vnde stante illa tibi consuetudine beneficiatus excommunicatus non videtur teneri restituere fructus temporis, quo fuit excommunicatus, sed illos lucrari, nec posse illis priuari, etiam per sententiam, etiam aliquo petente, cum ius nil aliud statuat, nisi priuationem ipso iure, quæ tamen per dictam consuetudinem videtur sublata.

Imo & canonicus tibi seu præbendatus Ecclesiæ Cathedralis excommunicatus, cuius tamen excommunicatio, seu declaratoria non fuit intimata punctatoribus, quia forte erat excommunicatus à iure, vel alias, & sic non fuit positus extra calendarium, non videtur teneri restituere fructus, & distributiones illius temporis, ex d. consuetudine. Quamuis tibi si inter fuit diuinis excommunicatus, poterit in penam priuari fructibus, & distributionibus tunc lucrativis.

Sed stante, quod tibi excommunicatus fructus amittat, quæritur ad quem illi pertineant, & Dd. communiter dicunt, quod in vtilitatem Ecclesiæ sunt conuertendi, *arg. capit. penult. in fin. de clericis non resident. & cap. 2. de officio ordinarij n. 6. ibi: Sed ipsi Ecclesia cedere*, ita Abb. & Franchus *numero 22. & Decius 21. in dict. §. verum. Felin. in dict. cap. Apostolica, numero 12. de except. Nauar. consil. 37. ad fin. de temporibus ordinat. Vgolin. dict. capit. 12. numero 3. Suardus dict. tit. 1. quasi. 82. numero 16. T oletus sup. & Sairus numero 28.* (qui idem dicunt de suspensio cum glos. verb. suspensus, in cap. 2. de vita & honestate clericor.) & Suarez *sup. num. 24.* Quæ tan en tibi existimat sub Ecclesiæ vtilitate comprehendendi subuentionem pauperum, & egenorum, imo existimat necessarium fore, vt aliqua pars fructuum in huiusmodi vsus expendatur, præsertim illa, quam secundum prudentis arbitrium deberet beneficiatus ipse, si conuenienter dictis fructibus vteretur, in huiusmodi eleemosynas expendere, & hanc distributionem, si res sit publica, & præsertim si ad forum contentiosum deducta est, ex autoritate superioris, aut iudicis fieri debere: si vero sit occulta, ab ipsomet excommunicato, eiusque arbitrio fieri posse, qui si huiusmodi fructus in pios vsus expendat in sua Ecclesia, suæ obligationi satisfaciet. Hæc Suarez. Cuius doctrina tibi mihi placet, quatenus ait sub Ecclesiæ vtilitate comprehendendi subuentionem pauperum, quod etiam videtur tenere Nauar. *capit. iulo 25. numero 123. & Ludou. Lopez 1. tomo instruct. capitulo 145.* dum quoad modum restituendi equiparant perditum, seu amissum ob excommunicationem, suspensionem, aut aliam quamcunque causam perditum ob causam non recitandi, quia de similibus idem est iudicium: ac perditum ob causam non recitandi erogandum est in vtilitatem, seu fabricas ipsorum beneficiorum vel pauperum eleemosynas, vt in constitutione concilij Lateranen. vltimi, & Pij V. 138. supra adducta 3. p. cap. 1. numero 5. & sequitur Auila 2. p. capit. 6. dispo. 6. d. b. 10. 2.

Non placet tamen, quod tibi Suarez ait necessarium fore, vt aliqua pars fructuum in vsus, & eleemosynas pauperum expendatur, satis enim est in vtilitatem Ecclesiæ, seu beneficij, aut alium vsu pium expendi, non enim est lex, aut ratio, quæ ad aliud cogat.

De distributionibus tibi autem quotidianis, & fructibus habentibus modum distributionum, dicen-

dicendum est, vt sup. 3. p. c. 2. 2. 4. dubio, ex nu. 4. 43. nam vt ait Suarez sup. nu. 22. & 23. distributiones quas excommunicatus amittit, ad eos pertinere solent, ad quos alias pertinere solent, quotiescunque amittuntur à non residente, & vide dicta 3. par. c. 3. dubio 13. n. 36.

39 Reditus etiam pensionis, & amissi ob excommunicationem pensionarij remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, vt dictum est d. 1. par. c. 5. nu. 133. cum ab ipso soluantur, & sit onus ei impositum, à quo manet liber pro tempore excommunicationis, &c.

CAP. XV.

Quod non sit suspensus, seu interdictus.

SUMMARI.

Suspensis ab officio, vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, n. 1. Quamvis Suarez dicat non esse irritam, sed irritandam, n. 2. & n. 3. ponitur decisio Rota, & n. 4. allegatur alia, & idem est in interdictis personaliter, n. 5.

In prouisionibus Apostolicis sit absolutio, non solum ab excommunicatione, sed etiam à suspensione, & interdicto ad effectum gratie consequendum per illam clausulam, teque à quibuscumque, &c. n. 6.

Videatur collationem beneficij factam clericis concubinarijs seu fornicarijs notorijs esse nullam, n. 7. nam y sunt suspensi ab officio, & eorum officia audire est prohibitum, n. 8. Etiam in minoribus constitui contra aliquos, n. 9. & 10. & n. 11. & seq. ponitur declaratio S. Congregationis, atq. adeo si celebrant, sunt irregulares, n. 13. & seq. & sunt etiam suspensi à beneficio à n. 15. & seqq.

Sed contrarium tenent alij, nempe clericos concubinarios notorios non esse suspensos, verà suspensione censurà directe inducta in penam, sed suspensione ratione cuiusdam honestatis ab ipso canone facta ob decorem potius quam in penam directam criminis, vel principaliter à Deo, & à canone per approbationem, & sic celebrantes non effici irregulares, à num. 19. & seqq. Et respondetur capit. præter, & capit. si qui sunt 32. distinct. & cap. sacerdotibus 50. distinct. & cap. fin. de cohabit. clericorum ad numer. 25. & seqq. Quod magis obstat est dict. declaratio S. Congregationis, numero 31.

Dato quod ista suspensio esset vera censura de iure, potest dici etiam iam non esse in usu, à num. 32. & seqq. & ad d. declarationem S. Congregationis dici potest respondere de iure, & non tollere consuetudinem, numero 35.

Etiam seclusa consuetudine non teneretur hodie vitare clericos concubinarios seu fornicarios notorios per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, aut per operis evidentiam, & notorietatem factam, nisi per iudicem fuissent publicati, & denunciati, ex extraneitate ad euitan. scandala relata per citatos, num. 36. Quae etiam hoc casu procedit, & est seruanda, numero 37.

Quod procedit etiam in concubinarijs notorijs notorietate facti, num. 38. Quamvis in hoc contrarium teneant Cosmas, & alij, ex exceptione de notorio excommunicato posita in d. extraneitate in iuxta literam Concilij Basiliensis, nu. 39. Quam exceptionem habere etiam lo-

2. Tom.

cum, & extendi paritate rationis ad suspensos, & interdictos, ita notorios, tenet Cosmas, & alij, n. 40.

Resp. 1. d. extraneitatem non esse usum receptam cum dicta exceptione de notorio excommunicato, sed cum sola exceptione de notorio clerici percussore, iuxta literam Concil. Constant. n. 41. & 42.

Resp. 2. quod etiam reuera litera Concil. Basiliensis, verus est, exceptionem de notorio excommunicato non habere locum in suspensis, & interdictis notorijs, numero 43. Nec potest dici esse eandem rationem, numero 44.

Hodie solum tenentur euitare excommunicatos in duobus casibus, scilicet, quando est notorius clericus percussor, aut publice denunciatus specialiter, & expresse, n. 45. Quod non solum procedit in excommunicato generaliter à iure, vel ab homine, sed etiam in excommunicato ab homine specialiter, & nominatim, nam etiam iste non est euitandus, nisi si publicatus, & denunciatus in Ecclesia, seu loco publico, num. 46. & seqq. ubi recte expenditur, & inducitur dicta extraneitate, quamvis contrarium teneant Felinus, & alij, numero 49. & 50. Et quid seruetur in Episcopatu Abulen. n. 51.

Contra illam sententiam, quod clerici concubinarij notorii sint suspensi à beneficio, tenent alij, & usus & consuetudo est in contrarium, n. 52. Et supposito quod non sint à iure suspensi ab officio suspensione censurà, nec etiam à beneficio, n. 53. & supposito, quod ita essent ab officio suspensi, verus est, non esse à beneficio suspensos, nu. 54. & 55. Resp. d. c. præced. & nu. 56. cap. si quis amod. 81. dist.

Esse verà esse illa sententia, quod suspensi ab officio sunt suspensi à beneficio, tamen supposito, quod clerici concubinarij notorii non sunt ab officio suspensi censurà, non potest dici, quod sint à beneficio suspensi, n. 57. Sed absolute verus est, suspensum ab officio, siue à iure, siue ab homine, non esse suspensum à beneficio, quoad ea, quae competunt non interuentibus diuinis, nisi aliud constet ex mente disponentis, n. 58. & suspensus ab officio, si interit diuinis, quamvis peccet, lucratur distributiones, n. 59.

Cum clerici concubinarij notorii non sint suspensi à beneficio, nec ab officio suspensione censurà, saltem ex consuetudine, valebit collatio beneficij eis facta, num. 60. Quamvis clericis concubinarijs etiam non notorijs non debent beneficia conferri ex defectu morum, n. 61. Nec debent presentari ad beneficia, & si presentarentur, & opponeretur de concubinato seu fornicatione, presentatio non procederet, nisi essent emendati, n. 62.

De penis concubinatorum, & an sint priuandi beneficijs, remissus, n. 63.

Suspensis itidem ab officio, & vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, capitulo cum dilectus, versic. quia nobis, de consuetud. & ibi glos. verbo, cessauimus, cap. per inquisitionem, de election. & ibi glos. fin. in fine, & Abb. numer. 8. cap. cum bona, de atate, & qualitat. & ibi glos. verb. suspensi, & verb. postmodum, & Abbas num. 6. Et facit cap. fin. de clerico excommunicato, glos. etiam in capit. tanta, de excessibus prelator. verb. irritas, & glos. in cap. cupientes, §. ceterum, de election. in 6. verb. beneficijs, in fine, Abbas etiam in capitulo Apostoli, de exceptio. n. 8. Bertach, de Episcopopo, 2. lib. 1. part. quest. 5. Lamber, de iure patron. 1. part. 2. libro quest. artic. 2. Corral, de benefic. 4. part. capit. 31. num. 22. Nauar. in man. cap. 25. numero 233. & cons. 10.

I 2